

[PRZEDYCHANIE *sb n*

N sg przedych(a)ni(e).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVIII w. s.v. przedychać.*

Wydobywanie się gazów przez otwór, wyziewy (tu: z ziemi): Hinc etiam fit terre hiatus (prze/dicha/nye) dum loca caua, et continuis/ aquis fragilia, ventis concussa rumpuntur *Glosy I nr 37/3.*

RS